

Med SAS i 100 år

1915-2015

Skælskør Amatør-Sejlkлубs første
tilmeldte båd "GLIMT".
Ejer Otto Guldberg.
Foto i klubhuset.

April 2015

Udgiver: Skælskør Amatør-Sejlkлуб
Tryk: Hass Olsen, Skælskør
Oplag: 500 stk.

Forsiden: Folkebåden Sif krydser startlinjen ved DM i 2011 og vinder to minutter foran nummer 2. Foto stillet til rådighed af Jens Løppenthin.

Fotoillustrationerne i jubilæumsskriftet kommer fra mange forskellige kilder. Så vidt muligt er fotografen krediteret. Redaktionen beklager, hvis nogle fotografere er udeladt uden rimelig grund.

Forord

Skælskør Amatør-Sejlkлуб fylder 100 år den 26. april 2015. I den anledning besluttede bestyrelsen at udgive et jubilæumsskrift, som skulle dække klubbens historie, men med hovedvægten på de seneste 25 år. Årsagen var, at der allerede ved 75-års jubilæet i 1990 var udgivet et fyldigt skrift med en gennemgang af klubbens udvikling fra dens start i 1915. Dette jubilæumsskrift med titlen "Noget om amatører" var udarbejdet af Anders Christensen og Karl-Erik Svare Nielsen. I forordet skrev de at "alt det materiale, vi nu har fået samlet om klubben, vil tilgå Lokalhistorisk Arkiv, så de, der til sin tid vil skrive klubbens 100-års jubilæumsskrift, vil have rige muligheder." De rige muligheder var de to "gamle" redaktører heldigvis villige til at udnytte, da det nye skrift skulle udarbejdes. Det er sket i samarbejde med Per Kongshøj Madsen, der som tidligere redaktør af det nu hedengangne klubblad Bundstokken, havde tid og arkivmateriale til at indgå i arbejdet.

Som i 1990 er der valgt en tematisk opbygning af stoffet. Vi har valgt at opbygge teksten omkring nogle hovedelementer i klubbens liv: bestyrelsesarbejdet, byggeprojekterne, juniorarbejdet, kapsejladserne, turberetninger, og endelig nogle glimt fra klublivet i stort og småt.

Som nævnt er fokus i dette jubilæumsskrift på de seneste 25 år. Men vi har medtaget en kort oversigt over det første trekvarte århundrede, så det bliver muligt at danne sig et indtryk af den samlede livshistorie for fødselaren, hvis medlemmer – som glade amatører – nu har holdt til ved Skælskør Fjord i 100 år. Udarbejdelsen af jubilæumsskriftet havde ikke været muligt uden bidrag fra række klubmedlemmer, der har leveret både tekster og illustrationer. De skal alle have en varm tak for, at de gik til tasterne og gav en hånd med.

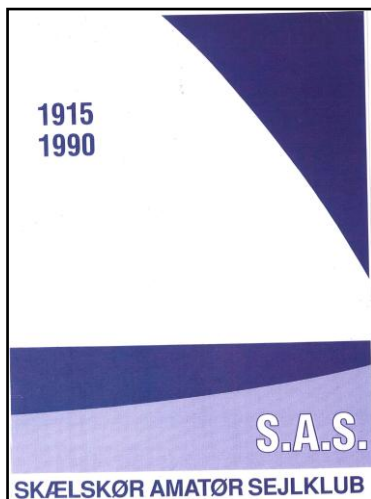
Anders Christensen (AC), Karl-Erik Svare Nielsen (KES) og Per Kongshøj Madsen (PKM)

Indhold

De første 75 år	1
Jubilæet i 1990	12
Glimt fra bestyrelsens arbejde.....	16
Juniorhus og nye bade 1991-1994.....	19
Søsportscentret og hvad deraf fulgte.....	20
Juniorarbejdet – Ildsjæle skal der til.....	23
OK-jollernes æra.....	26
Folkebåde, kapsejlads og SAS.....	29
Historien om Sif – en folkebåd fra 1987.....	33
På sejrsskamlerne ude i verden.....	37
Også andet end kapsejlads.....	40
Med Jamarella og Sille på togt i 2000.....	42
En beretning om det gode skib VAMOS.....	43
Med Venus fra Skælskør til Middelhavet.....	48
SAS – en gammel klub i ny udvikling.....	51
Tidslinje for Skælskør Amatør-Sejlkлуб.....	54
Formænd for SAS 1915-2015	55

De første 75 år

Ved klubbens 75-års jubilæum blev der udgivet et fyldigt jubilæumsskrift, som med både historiske fakta og masser af anekdoter skildrede klubbens første trekvarte århundrede. Skriftet var redigeret af Anders Christensen og Karl-Erik Svare. Det findes i kopi på sejlklubbens hjemmeside, hvor man kan nyde detaljerne. Ved 100-året har redaktionen derfor valgt blot at give et hurtigt overblik over klubbens historie frem til 1990, så nye læsere kan begynde her. Men tag det som en appetitvækker og prøv at kigge i jubilæumsskriftet fra 1990!

1

1915:Skælskør Amatør-Sejlklub blev stiftet

Det var en kapsejlads, der satte det i gang. Store Bededag, d. 1. maj 1874, var der kapsejlads mellem byens fiskere på Skælskør Overnor. Det var et godt og festligt arrangement og det gav lyst til mere af samme slags. Man besluttede derfor prompte at lave en klub. Den fik navnet Skælskør Sejlklub. Aktiviteten i Skælskør Sejlklub var ikke særlig stor. Det vigtigste for medlemmerne var den årlige kapsejlads på Noret - med efterfølgende fest i Lystskoven.

En del af de yngre lystsejlere syntes imidlertid, at klubben skulle bruges til noget mere. En artikel i Skjelskør Avis, 1915, fortæller, at der samme år den 16.4. var afholdt møde på Hotel Postgården med det formål at starte en forening, der skulle øge interessen for amatørsejlsporten. Formål og vedtægter blev besluttet, kontingentet blev fastsat til 4 kr. for medlemmer og 4 kr. i fartøjsafgift. Klub-

bens stander skulle være en blå trekant med hvid kile. Den skulle klubbens fartøjer føre på alle udflugter. Navnet blev "Skælskør Amatør-Sejlkлуб" til forskel fra de professionelle – altså fiskernes – klub.

Den første havn var en bro

Hvad er en sejlkлуб uden en havn? Der skulle bygges en bådehavn eller i det mindste en bro. Havnemyndighederne gav tilladelse til at bygge en bro med liggeplads for mindre fartøjer på estakaderne sydvest for havnen. Tilladelsen betød også, at sejlkлубben kunne holde broen afspærret for andre end medlemmerne. Der kom stadig flere aktive sejlere (dvs. bådejere), og man var nødt til at udvide og bygge klubbens broer om adskillige gange de første år.

At have båd liggende i sejlkлубben betød dengang, at man enten havde en meget lille båd eller en slæbejolle liggende som transportbåd til den store, der lå for svaj på fjorden. Prisen for at have en jolle liggende

ved broen var 4 kr., mens en stor båd for svaj kostede 5 kr.

1923: Vinterpladsen etableres med masteskur og bedding

Det blev snart nødvendigt, at skaffe ordentlig vinterplads. I december 1922 besluttede en ekstraordinær generalforsamling at gøre noget ved sagen. Et pænt stykke af havnepladsen ved klubbens bro kunne bruges. Her kunne bådene få plads om vinteren, og her kunne opføres et skur til opbevaring af rundholter m.v. Også en bedding var det muligt at anlægge. Klubbens bestyrelse gik til havneudvalget og bad om lov til at leje pladsen. Så skulle der forhandles. Havneudvalg, teknisk udvalg og klubbens bestyrelse baksede med sagen, og så var planen der. Generalforsamlingen 1923 vedtog projektet. Der skulle bruges 3.000 kr. til gennemførelsen; de blev lånt mod fartøjsejernes kaution.

Hvor sejlede man hen?

Første Verdenskrig satte grænser for sejladserne. Men i øvrigt var tursejladserne

dengang mere lagt an på småture i området end det man ser i dag. En række anløbsbroer passede til småturene. Ved Stignæs lå en bro meget tæt på det sted, hvor den nuværende færgehavn ligger. Det var et yndet udflugtmål. I Bøgevigen kan man stadig se en stump af den gamle bro. Vigen er gennem de mange år sandet så meget til, at de sidste rester står et godt stykke inde på land. Endelig var der en bro

1923: Den første klubmatch

Søndag den 21. august 1923 sejledes den første klubmatch i SAS Dengang så en kapsejlsbane ikke ud som i dag. Den første klubmatch foregik på en trekantbane, der siden blev meget brugt til sådanne sejladser: start ved dommerskibet i Kobæk, rundt om trekosten på Egholm flak, omkring tokosten på Tudse hage og tilbage til Kobæk. Der var 15 deltagende sejlbåde og 5 motorbåde.

Klubbens både begyndte at sejle øvrige storebæltsklubber i 1926. I juni måned deltog SAS med ti både i en

kapsejls samme år havde Skælskør inviteret både Korsør og Nyborg til en kapsejls i Agersø Sund.

1936: Storebæltsunionen dannes

Op gennem 30'erne fortsatte udbredelsen af kapsejls. I starten af årtiet begyndte SAS et samarbejde med Korsør og Nyborg om arrangement af en del store kapsejls. I 1936 udvidedes denne sammenslutning af klubber med bl.a. Svendborg og Naksø. Heraf opstod Storebæltsunionen. Et af unionens formål var at arrangere fælles kapsejls ved Lohals hver sommer.

Torsdagssejladserne

De ugentlige pointsejls - dengang "torsdagssejls" - blev afviklet på Skælskør inderfjord. Disse sejls på fjorden hørte i årevis til klubbens vigtigste aktiviteter. De var tilløbsstykker for en stor del af Skælskørs indbyggere. Fra fiskerihavnsbroen og molen ved pakhuset fulgte man opmærksomt med i løbene. Banen var meget publikumsvenlig. Startlinjen var

mellem nokken på sejlkubbens både- den. Udlagte mærker ved skolens ba- dehus og ved Kidholm angav banen.

1937: De første klubjoller

Ved Agersø-sund-sejladserne i august 1936 havde der blandt andet været et løb for syv mindre bade. Målt efter NL-systemet (National længde) var der kun en forskel på to tiendedele mellem dem. Ved nøjere syn på fartøjerne viste der sig nogle ret markante for- skelle. De syv både havde henholds- vis sprydrig, marconirig og gaffelrig. Nogle havde indenbords, andre uden- bords ballast. Om aftenen efter sejlad- serne blev det store diskussionsemne, hvordan man kunne opnå et mere ensartet bådmateriel.

Allerede samme aften blev et udvalg udpeget. Udvalget beskrev tanker om de kommende juniorjoller for nogle af tidens kendteste konstruk- tører Age Utzon og Georg Berg, som blev bedt om at komme med et ud- kast.

De indkomne tegninger og be- skrivelser blev indgående studeret.

Interessen samlede sig om en lille 15 kvm. spidsgatter tegnet af Georg Berg. Bådebygger Marinus Møller tilbød at bygge dem for 800 kr. pr. stk. på be- tingelse at, at der blev bestilt mindst 6 stk. Alt gik planmæssigt og Langfre- dag 1937 stod "sekslingerne" rigget til fest, og under overværelse af mange sejlsportsfolk og en stor del af byens øvrige borgere blev de døbt.

1940-45: Færre sejlmuligheder

Anden verdenskrig kom på mange måder til at præge og begrænse sejl- sportens udfoldelsesmuligheder. Der blev omgående efter besættelsen er- klæret en form for undtagelsestilstand til søs. Ifølge bestemmelserne var det kun tilladt at sejle indenfor et område, der blev kaldt sejlsportens lokalområ- de. 2-kosten på Tuse og 1-kosten på Tærsklen kunne stadig bruges som omsejlingsmærker, og afgrænsningen i syd har formentlig været den gamle søgrundsprik syd for Helholm. Altså ingen sejlad i Omø-sund. Naturligvis savnedes konkurrencen med fremme- de sejlere ved kapsejladserne, og del-

tagerantallet var meget begrænset. Skælskør Amatør-Sejlkлуб undgik ikke at blive påvirket medlemsmæssigt.

1953: Ny havn på nordsiden af Fjorden

Kommunen havde allerede i november 1942 opsagt lejemålet. Klubben skulle flytte d. 1. juli 1943, fordi fiskeri havnen skulle udvides kraftigt. Fiskerihavnsprojektet blev droppet igen, og endnu nogle år fik klubben lov at blive, hvor den var. Men det var klart at flytte måtte man, før eller senere. I 1945 oprettedes en byggefond, så der kunne samles midler til et klubhus på en ny plads.

Sejlkлубben blev opsagt pr. 31. marts 1951 og henvist til en ny plads på nordsiden af fjorden - ved siden af roklubben og neden for aldersrenteboligerne. Med andre ord: dér hvor SAS ligger i dag.

Den plads man fik tildelt var slet og ret den rene strand. Kommunen sørgede for, at der blev gravet ud til en bedding, og at der blev slået en spunsvæg. Også uddybning blev der

sørgt for, men broen måtte klubben selv etablere. Men med bidrag fra forskellige kilder lykkedes det. Den 16. marts 1953 blev broen godkendt af vandbygningsvæsenet og indviet.

1954-56: Nye klubhus bliver bygget

Selvom det gamle skur på den anden side af fjorden til sidst havde været i en dårlig forfatning havde det dog været rammen om et livligt klubliv. Et nyt klubhus var uundværligt. Man gik straks efter forvisningen til den anden side af fjorden i gang med at projektere. Denne gang skulle huset være muret. Først i 1954 lykkedes det at finde penge nok til at begynde på projektet. Selve arbejdet blev udført af medlemmerne selv, kyndigt vejledt af de håndværkere der var i klubben.

I juli 1956 indviedes klubhuset. Samme år kom en ekstrabevilling til forlængelse af broen med 30 m. Denne bro blev straks bygget og stod indtil 1985. På seks år blev skabt det, der i dag står som grundstammen i klubbens anlæg.

1951-1967: Piratjollernes æra

I 1938 var der i Tyskland blevet konstrueret en tomandsjolle, der 1944 var nået Danmark. Det var Pirat-jollen. I løbet af få år kom der også Pirat-joller til Skælskør. De første to Pirat-joller blev registreret i 1951-52. Medens flere og flere af de store kølbåde blev solgt og forsvandt fra klubben steg aktiviteterne for Piratjollerne og kulminerede 1962, hvor seks medlemmer af klubben hver byggede en båd. Klubben talte dermed 14 registrerede joller.

Helt til slutningen af tresserne forblev feltet stort og aktivt. Så skiftede en del af sejlerne jollerne ud med kølbåde. Nogle af jollerne flyttedes til Korsør og piratæraen ebbede ud.

1958: Starten på juniorarbejdet

Inden 1958 havde man ikke noget formaliseret juniorarbejde. Der havde været forskellige forsøg, f.eks. i forbindelse med sekslingerne i 30'erne. Men ellers gjaldt det, at unge mennesker, der ville ud at sejle, måtte finde sig en gasteplads eller selv anskaffe sig en jolle.

En gruppe medlemmer skænkede klubben fire optimistjoller. Flere private optimister kom til. I slutningen af 1958 registreredes 7 optimister og i 1960 var der 10. I de følgende år sejledes der meget på fjorden. Efterhånden begyndte man også at deltage i stævner ude omkring i landet.

1964: Alle tiders største enkeltstart!

I 1964 påtog SA.S. sig værtskabet for den ottende "Landsskolekapsejlad for Optimistjoller". 10 piger og 90 drenge var ved udtagelsesrejser i 52 sogne blevet udvalgt til at sejle om skolelæren og Politikens vandrepokal. Arrangementet blev omtalt i pressen som "alle tiders største enkeltstart i joller". Den 30. august afholdtes sejladserne. Det blev en noget forblæst dag med vindstyrke op til kuling. De unge fik deres sag for på banen ude på Noret.

1965: "Soldaterbroen"

I begyndelsen af 60'erne kommer der atter mange nye både til. Der sker store ting på Stignæs, og byen præ-

gedes af udvikling. Pladsen blev igen for trang i klubben. I anledning af klubbens 50 års jubilæum havde man også accepteret at afholde Dansk Sejlunions landsstævne med over 100 deltagende kølbåde. Nu skulle der findes en løsning på pladsproblemet.

Et klubmedlem tog kontakt til ingeniørtropperne på Farum kaserne, som var positive og gik i gang med at planlægge en øvelse, hvori indgik slåning af en bro. Man kunne egentlig godt have slået den på 24 timer. Men da den jo skulle være en blivende bro, var man lidt mere omhyggelig - det tog 4 dage! Al det træ, der skulle bruges til broen, fik klubben til meget favorable priser fra Espe og Holsteinsborgs skovdistrikter. Da det hele var overstået stod broen klubben i ca. kr. 15.000 eller små 30.000 mindre end hvis man skulle have haft professionelle til at udføre arbejdet.

Den 25. juni stod "soldaterbroen" klar knapt en måned før de første deltagere i landsstævnet ankom. Med et slag var antallet af bådepladser næsten fordoblet.

1965: Jubilæumsår: SAS er vært for Dansk Sejlunions Landsstævne

Det var et meget stort arrangement for en lille klub. Der var indkaldt ni dommere fra fremmede klubber, der blev assisteret af seks lokale dommere. Marinen havde stillet to orlogsfartøjer til rådighed og desuden deltog et hav af større og mindre lokale motorbåde samt et stort antal menige medlemmer.

Starten på Harboe Cup

Siden 50'erne var der afholdt mange jollestævner, og nogle af disse blev efterhånden til god og fast tradition. Septembers jollestævner, der i dag kendes som Harboe Cup, har været sejlet siden starten af Piratjolleæraen.

I 1979 startede desuden et samarbejde med Harboes Bryggeri om Silver Cup. Denne sejlads udviklede sig i løbet af få år til et meget stort stævne med omkring 200 deltagende både.

Diskussionen om sponsorering af sejlads og både var i øvrigt startet i klubben så tidligt som i 1964. Man

debatterede ivrigt på årets generalforsamling, om det nu var rimeligt, at de unge optimistsejlere skulle manøvrere rundt med reklamer i sejlet.

Den første glasfiberbåd

Med glasfiber blev det økonomisk mere overkommeligt at bygge en båd. I slutningen at tresserne kom det store boom i kølbåde. Den første glasfiberbåd, der kom til Skælskør, var Knud Kallesøes "Kristin", en Vega.

1969: Onsdagssejladser flyttes til Agersø Sund

I 1969 blev de ugentlige pointsejladser, onsdagssejladserne, flyttet til Agersø Sund. På det tidspunkt var der 10-15 både i klubben, men antallet steg hurtigt til 20-30. Man begyndte samtidig at arrangere andre sejladser.

Nogle år sejlede der en Femern-sejlad, der senere blev afløst af en Romsø Rundt. Den årlige Agersø Sund sejlad forsvandt i begyndelsen af 70'erne. En halvtredsårig tradition var dermed slut. Den gamle Agersø

Rundt bevarede og var da klubbens ældste sejlad.

Sejlerskolen og duelighedsbeviset

I midten af 1960erne var Skælskør Amatør-Sejlkлуб en af de første klubber, der satte system i undervisningen af juniorer og især at voksne. Da søfartsstyrelsen skulle opbygge et system, valgte man at kopiere SAS's "Duelighedsprøve". Selv navnet blev kopieret. De første års undervisning til den officielle "Duelighedsprøve" foregik tilmed efter de lærevejledninger og eksamensopgaver, som var udformet til brug for SAS's sejlerskole.

1972: Stor vækst i juniorafdelingen

Den 29. april 1972 blev en mærkedato i klubbens historie. Det blev en af de største dage i juniorafdelingen: da døbtes 7 nye selvbyggede »Flipper«-joller, en nye 606'er og desuden blev der døbt fire nye optimist-joller.

Herefter kunne klubben mønstre 13 "Flipper"-joller, 13 optimister, et par OK-joller, en 606'er, øvelsesbåden "Marinus" og 56 aktive juniorer. De

næste år var der fuld gang i juniorafdelingen. Man kørte af sted til mange stævner, og det blev til mange flotte resultater både nationalt og internationalt. Flere år i træk var der SAS-sejlere med til både NM og VM i optimist-jolle.

"Flipper"-jollen holdt dog ikke så længe som type i Skælskør. Mange af de, der startede i begyndelsen at 70'erne skiftede til Europa-joller. I 1977 kunne man inden for denne klasse mønstre 12-14 joller og totalt 77 juniormedlemmer.

1972: Til leje i trafikhavnen

Ventelisten på bådpladser blev ved med at være lang. I 1972 aftalte man med kommunen at leje 20 pladser ved vestmolen. Klubben skulle selv stå for ramning af pæle, medens kommunen skulle stå for selve vedligeholdelsen af bolværket. Sejlklubben beholdt pladserne i trafikhavnen indtil 1986, hvor det besluttedes at opsigte lejemålet. Lejen var blevet for høj. De både der lå i trafikhavnen fik tilbudt plads i sejlklubben. Enkelte større både foretrak

at blive liggende i trafikhavnen, der herefter helt gik over til kommunal drift.

1975: Nyt klubhus blev bygget

Den store aktivitet i juniorafdelingen førte til ønsker om egne lokaler til undervisning, opbevaring af materiel og hygge. Det talte man længe og meget om. Nogle ønskede en overbygning på det eksisterende klubhus; andre ville hellere have tilbygninger.

I 1975 lykkedes det endelig at finde penge til en udvidelse. Den gamle terrasse ud mod vandet blev inddraget i klubhuset. Bagude tilføjedes et toilet og baderum samt et depotrum for hovmesteren. Endelig byggede man et vindfang.

1976: Promenaden etableres

De inderste ti meter mod land ved den gamle bro og "Soldaterbroen" havde ikke vanddybde nok til bådpladser. I 1976 besluttede man at uddybe bassinet imellem de to broer til 2,5 m. og etablere bro langs stensætningen, en promenade. Det var den største øko-

nomiske udskrivning, som klubben til dato havde påtaget sig. Brobyggeriet alene kostede 285.000 kr. og uddybningen 180.000 kr.

1983: Igen egne klubjoller

I nogle år var klubben uden egne joller, men i 1983 og årene efter modtog klubben en række joller i gave fra forskellige fonde og sponsorer. I jubilæumsåret 1990 rådede klubben i alt over 12 optimistjoller "til uddannelse for piger og drenge".

1986: Nye broer kan indvies

Da Promenaden blev slået var det klart, at de gamle broer sang på sidste vers. I 1985 lykkedes det at finde flertal for en løsning, der bestod i at ud-

skifte alle broer, undtagen Promenaden, på én gang: hver bådplads betalte 6.100 kr. Det var et meget stort projekt til en lille million kroner.

Indvielsen fandt sted Sct. Hans aften 1986. Klubben havde fået et dejligt broanlæg, tilmed havde man vundet nogle ekstra bådpladser. Det nye anlæg forventedes at stå de næste tyve år.

1990: 75-års jubilæum

Selve jubilæet var af gode grunde ikke beskrevet i jubilæumsskriftet fra 1990. Det rådes der bod på med en artikel i dette nye skrift.

PKM

Sejlerskolen på udflugt i 1960erne. Foto: Niels Teisen

Stemningsbillede fra Skælskør Havn. Sejlbåden er Aksel Dams "RUDT 2". Fiske-
ren i forgrunden er Paul Karstensen kaldet "Knorten". I jollen ses Marinus Møller.
Foto ophængt i klubhuset.

Jubilæet i 1990

Jubilæumsskriftet fra 1990 slutter med ordene 'SAS har aldrig ligget stille'. Og det må man sige at netop jubilæumsåret 1990 var et bevis på.

Jubilæet blev fejret med interne såvel som eksterne arrangementer fordelt over hele året.

Ti kapsejladser var der arrangeret, hvoraf de to var DM'er for henholdsvis Drager og Finn- og Laserjoller med deltagelse fra ind og udland og store sejlerkoryfæer med mange OL-, VM-, EM- og DM medaljer i bagagen. Alle sejl var sat til for at jubilæumsåret skulle blive en begivenhed der kunne huskes også i fremtiden.

Varselsignalet blev allerede sat i efteråret 1989 da en række medlemmer gik i gang med planlægningen, og i april 1990 blev så klarsignalet givet, da der blev afholdt et stort anlagt pressemøde, hvor årets program blev forelagt 'verdenspressen'.

Jubilæumsrevy og nostalgisk tog-tur

Men den store begivenhed var selvfølgelig startsignalet. Det blev afgivet den 26. april på selve 75-års dagen for den stiftende generalforsamling. Denne dag blev standeren hejst for den 75. sæson og samtidig blev der afholdt en jubilæumsreception i klubben. Mange af bådene i havnen flagede over top med hjemmesyede signalflag, der var blevet syet i klubhuset i løbet af de mørke vinteraftener.

Om aftenen den 29. april stod mange medlemmer på veterantoget, der afgik fra Skælskør havn og kørte ud til Tjæreby Forsamlingshus, hvor der var arrangeret jubilæums fest med revy. Der var intet øje tørt.

Jubilæumskapsejladserne

Første stævne var det traditionelle optimistjolle stævne Penguru Cup. Derefter blev det til et ranglistestævne for Europa joller, Storebæltspokalsejlad, DM for Drager, Storebæltsm-

sterskab for Folkebåde, Silver Cup, Sejlsportens Triatlon, DM for Finn- og Laser joller, Agersø rundt og som den traditionelle afslutning på sæsonen Harboe Cup. Ialt deltog 371 joller og 184 kølbåde i de mange sejlads.

En prins kommer til byen

En sand perle at kapsejladser, der som sagt trak mange store sejlerkoryfæer til, men den der nok tiltrak sig mest opmærksomhed og presse var HKH Prins Henrik, der deltog i DM for Drager. Det var første gang at Prins Henrik deltog i DM for Drager i Skælskør, men det skulle ikke blive den sidste. Sidenhen har han deltaget i op til flere DM'er på Agersø Sund bl.a. sammen med sin søn HKH Kronprins Frederik.

Det blev selvfølgelig en stor begivenhed ikke blot for klubben, men også for hele byen, da Prins Henrik indvilgede i at gå ned af Algade på en 400 m lang rød løber. Det var et forsøg på at komme i Guinness rekordbog.

Farvel til Silver Cup

142 både var tilmeldt årets Silver Cup, heraf 3 russiske. De russiske både skabte selvfølgelig en stor interesse, da det var blot året efter Berlinmurens fald.

Desværre blev det også et farvel til den traditionelle Silver Cup, der havde været sejlet siden 1979. Silver Cup var en af landets største sejlads for kølbåde med op til 200 deltagende kølbåde fordelt på to trekantsbaner - noget der var ret uhørt på det tidspunkt, da kølbåde af forskellig type som oftest sejlede distance sejlads som Sjælland-, Fyn- eller Agersø rundt.

Harboe Cup bliver international

Også årets Harboe Cup havde deltagelse af russiske sejlere - to Europajolle sejlere og to Optimist sejlere. De kom fra Latvian Shipping Company's Yacht Club i Riga og var bl.a. russiske mestre fra henholdsvis 1989 og 1990, altså inden de Baltiske stater blev selvstændige.

I mere end 25 år har Harboes Bryggeri været sponsor for Harboe Cup, som blev en institution i dansk sejlsport, hvor senere store navne har deltaget i deres første kapsejlsads eller vundet deres første præmie.

Igennem årene har sejlsadsen udviklet sig fra at være en kapsejlsads for en enkelt jolle-klasse til en sejlsads på 5 baner og op til 14 forskellige jolletyper fordelt ud over Agersø Sund, Skælskør Inderfjord og Skælskør Nord.

Det unikke ved Harboe Cup er, at det er et stævne, der spænder over alle aldersgrupper, hvor der på samme tid har deltaget nye optimistsejlere på 7-8 år og garvede Wayfarer- eller Laser- sejlere på 60-70 år, og flere gene-

rationer har kunnet dyste på hver deres bane i hver deres jolleklasse.

100-års jubilæumsåret bliver ikke anderledes. Stævnet er udpeget til Junior og Ungdoms Danmarksmesterskabet for de af Dansk Sejlunion udpegede jolletyper, men det skal ikke afholde klubben fra også at give plads til de 'gamle' sejlere i OK joller og andre af de traditionelle joller.

Jubilæumsåret trak på kræfterne så de næste år blev lidt mere stille, men alligevel blev det til årlige DM'er og selvfølgelig Harboe Cup.

AC

Bestyrelsen på arbejde ombord på Skælfisken i 2007. Fra venstre Arne Hansen, Anders Christensen, Bo Huddlof, Jan Jensen og Tormod Thirup. Bag kameraet: Ole Christensen

Udstående opg.: Vi søger stadig en ny gruppeleder.
 Klubhuset er blevet isoleret, der er dog
 stadig problemer med sne.
 Reparation af gulv i baderummet blev
 ordret senest d. 15/3-96 og vandskuring d. 1/6.
~~1000~~ Doble anlægget på bro 3 her næst i stykket
 er lavet af charmes for 11.298 med moms.
 Der medbruges Erik Rosman
 Jan Jensen Ole Christensen

Klip fra bestyrelsesprotokollen. Mødereferat fra den 29. februar 1996. Bemærk håndskriften og signatur fra alle deltagere.

Glimt fra bestyrelsens arbejde

Når man gennemlæser de mange sider med referater fra bestyrelsens møder kan man ikke undgå at blive slået med beundring. Mange timer blevet brugt af klubbens tillidsmænd – og nogle få kvinder – på at sikre, at dagligdagen har kunnet fungere. Siderne er fyldt med notater og beslutninger om alskens vigtige småting i forbindelse med vedligehold og reparationer af mastekran, kompressor, bedding, klubhus, estakader osv.

De faste temaer

Indimellem er der også sager med medlemmer, som ikke altid gør som de skal. Dels er der de banale ting omkring restancer, som skal kradses ind. Dels er der – heldigvis sjældent – konflikter omkring uretmæssig brug af bådpladser og eller medlemmer, som skal have en ”alvorlig snak ” med formanden på grund af problemer med ”opførslen” i klubhuset, som det står i et referat fra midten af 1990erne.

Omkring disse og andre trakasserier er referaterne i øvrigt prisværdigt diskrete.

Også kapsejladser og livet i juniorafdelingen var selvfølgelig tilbagevendende temaer på bestyrelsens dagsorden.

Nogle gange var der også større sager, som krævede bestyrelsens opmærksomhed på flere møder. Pladsen forhindrer en fuldstændig liste. Men en brand i masteskuret i 1990 krævede en del opfølgning.

En mere kuriøs sag var en telefonregning for to måneders telefonforbrug i efteråret 1993, hvor beløbet blev mere end tyvedoblet i forhold til det sædvanlige niveau. Næste 2.300 kr. var mange penge i klubregnskabet. KTAS blev sat på sagen og fastslog, at den var god nok. Hvem det var, som snakkede med venner i det fjerne udland eller havde kontakt til andre udgiftskrævende telefonnumre, blev

aldrig opklaret. Kassereren måtte bide i det sure æble og betale regningen.

Først i 1999 blev der i øvrigt spærret for "modtager betaler" på telefonen. Så sagen med den store telefonregning har åbenbart været en enlig svale.

Hovmesterfunktionen

En tilbagevendende udfordring var at sikre en velfungerende hovmesterfunktion. I perioder gik det rigtig godt, men referaterne antyder også, med sædvanlig diskretion, at der ind imellem kunne være problemer med hovmesterens "opførsel". En anden hovmester blev opsagt på grund af "episoden" og så er resten jo overladt til læserens fantasi.

En gennemgående udfordring var det naturligvis at få kombineret hovmesterens mulighed for at drive en selskabsforretning med medlemmerne ønske om at kunne bruge klubhuset efter behov. Et detaljeret regelsæt for "privat brug af klubhuset" fra maj 1997 forsøgte at regulere forholdet og foreskrev blandt andet proppenge til hov-

mesteren af medbragt vin. Men det er svært at regelsætte alting, så den sidste regel lød: "I øvrigt aftales nærmere med Hovmesteren".

Som bekendt endte de mange mere eller mindre vellykkede forsøg på at have en professionel hovmester med at klubben siden 2012 har klaret hovmesterfunktionen med frivillig arbejdskraft. Sagen er dog på dagsordenen igen til generalforsamlingen i 2015.

Nye tider – nye skikke

Når man blader referaterne igennem er der derfor megen kontinuitet – eller genkendelsens glæde, om man vil. Men forandringens vinde har også blæst over bestyrelsesarbejdet.

En iøjnefaldende ændring er sket i formalia omkring referaterne. I de første år blev både bestyrelsesreferater og referater fra generalforsamlingen skrevet i hånden i tykke forhandlingsprotokoller. Hvert referat blev så underskrevet af de tilstedeværende som tegn på, at det var godkendt (se foto). Ikke alle sekretærer havde en

lige læselig håndskrift, men det meste er faktisk nydeligt og afspejler den vægt på faget "skrivning", som tidligere prægede skolegangen.

Fra starten af "nullerne" skifter det. Den sidste af de tykke forhandlingsprotokoller ender med nogle løse ark med maskinskrevne referater fra generalforsamlinger og så er det ellers ringbind for resten. Det skal ikke begrædes. Men noget af hyggen ved at blade i dokumenterne gik fløjten!

De moderne tider viser sig også ved at spørgsmål om indkøb af nymodens it-udstyr dukker op. Der anskaffes PC og andet grej i starten af 1990'erne. Internettet betragtes dog med større skepsis. På et bestyrelsesmøde i marts 1997 afvises det, at klubben skal på internettet. Et par år senere – i 1999 - giver bestyrelsen dog efter for de moderne tider og beslutter at oprette en hjemmeside, som går i luften året efter.

Hvad med de store linjer?

Som det fremgår, havde skiftende bestyrelser i mange år et pragmatisk forhold til strategiske overvejelser. Det handlede meget om dagen og vejen. Strategien kom til udtryk gennem det daglige arbejde med byggesager, juniorafdeling og drift af klubbens anlæg til vands og på land. Enkelte gange var der allerede tidligt i perioden forsøg på at komme i gang med de større visioner. Fra et bestyrelsesmøde i juni 1996 berettes under "eventuelt", at der var "Frem og tilbagesnak om klubbens fremtid. Evt. satse mere på jollesejlere - udvidelse af pladser – uddybning." Der blev også tidligt gjort forsøg med en brugerundersøgelse blandt medlemmerne. Der kom ca. 40 svar – og hovedindtrykket var "overvejende positivt". Senere kom der, som det fremgår andetsteds, flere visionære boller på suppen.

PKM

Juniorhus og nye bade 1991-1994

Måske inspireret af det vellykkede 75-års jubilæum begyndte det igen at rumle med planer for udvidelse af sejlklubbens bygninger. På generalforsamlingen i februar 1991 besluttedes det at nedsætte et byggeudvalg, som skulle kortlægge behovet for bade-, møde- og undervisningsfaciliteter samt køkken og lagerrum. Udvalget fik frist til 1. december samme år.

Det tog dog tid at komme i gang. På et bestyrelsesmøde den 15. august blev der orienteret om, "hvor langt man var nået, og det var ikke langt". Der var også kun afholdt et enkelt møde. Senere kom der mere skred i sagerne og på generalforsamlingen i februar 1993 kunne der fremlægges konkret forslag til det nye juniorhus. Prisen var anslået til 620.000 kr. Stemningen var ikke positiv. Det var alt for dyrt, og der var enighed om at et nyt lille udvalg skulle prøve at lave et billigere forslag. På en ekstraordinær generalforsamling i marts måned

kunne Ingen konkrete forslag vinde tilslutning. Der var dog enighed om, at man nok skal have bedre sanitære forhold, og bestyrelsen konkluderede at man skal arbejde videre med sagen. I november 1993 forelå der et nyt projekt til ombygning af køkken og juniorhus, som vandt tilslutning i bestyrelsen.

På generalforsamlingen i februar 1994 forelå så et nyt byggeforslag. Prisen var ikke blevet lavere. Den var på godt 650.000 kr. Heraf skulle 200.000 kr. dækkes af klubben selv gennem træk på egenkapitalen, mens resten hentedes i kreditforeningen.

Derefter gik det stærkt. På bestyrelsesmødet den 26. maj kunne det meddeles, at byggeriet ville være færdigt "om en uge". I slutningen af august kunne det nye klubhus indvies samtidig med dåb af en nyanskaffet Yngling. Ting tog tid, men et langvarigt projekt var endeligt kommet i mål.

PKM

Søsportscentret og hvad deraf fulgte

I midten af "nullerne" kom der nye planer på bordet i SAS. Det blev tænkt visioner og udviklet planer for havn og bygninger. Mest storstilet var formuleringen af et projekt for et fælles søsportscenter for SAS og vores naboer i roklubben. Udover de nuværende klubbers aktiviteter skulle der være nye tilbud til unge om at dyrke allehånde former for sport med tilknytning til vandet.

Byggeriet skulle omfatte i alt næsten 1.500 etagekvadratmeter. Underetagen skulle rumme fællesfaciliteter som værksted, sejlerkøkken, badstue og bureau. Førstesalen var tænkt at rumme køkken, restaurant, møde- og uddannelseslokaler samt motionscenter. Desuden skulle der være faciliteter for de to klubber hver for sig. Der blev altså tænkt større end blot en sammenlægning af de to klubbers nuværende aktiviteter. På prisleden stod der mellem fem og ti milli-

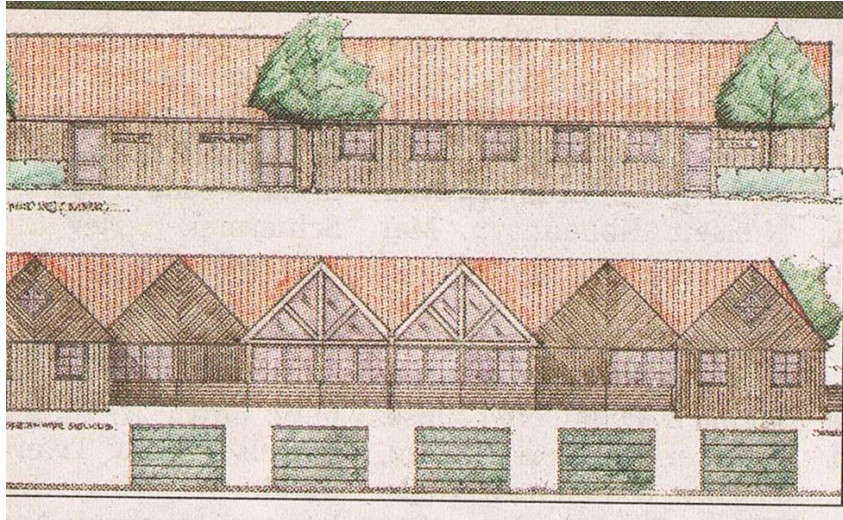
oner kr., som skulle skaffes gennem forskellige fonde, EU-midler, sponsorer og kreditforeningslån.

SAS's daværende formand Anders Christensen formulerede visionerne under sloganet: "Mere end en sejlkлуб", hvilket i øvrigt er en let omskrivning af FC Barcelonas motto: "més que un club". Ambitionerne fejlede ikke noget.

Aktive medlemmer fra de to klubber arbejdede på projektet i to år. Resultater blev principgodkendt af kommunen og lagt op til beslutning i de to klubber. Her var der imidlertid kommet så meget modstand mod projektet, at det løb ud i sandet. Den økonomiske krise fra 2008 og frem satte måske også sine spor. Det var ikke tiden til store og dristige investeringer.

.. Og hvad deraf fulgte

Lidt kom der dog ud af anstrengelserne. Den skitserede havneudvidelse

Skitse til søsportscentret 2008

Juniorhus med vokseværk 2014

blev brugt direkte af kommunen som bilag til en ansøgning om Vurdering af Virkning på Miljøet (VVM). Der blev efterfølgende givet tilladelse til en udvidelse med ca. 50 pladser, som var velbegrundede i en samlet venteliste på 100 lystsejlere, der ønskede plads i Skælskør Havn og Lystbådehavnen.

Men mens papirerne vandrede mellem de forskellige instanser, smuldrede ventelisten til havnepladser. Her var krisen nok også skurken. Samtidig er der også tegn på, at efterspørgslen efter havnepladser mere generelt har taget et dyk. Stadig færre har tid og lyst til at bruge kræfter og penge på at have egen båd. Den viggende tilslutning til de store kapsejladser taler samme sprog. Men planerne for at udvide har vi da, hvis pendulet for alvor svinger tilbage mod sejlsport, som da Far var ung.

Bedre forhold for juniorerne

Drømmene om nyanlæg døde dog ikke helt. Der blev bygget nye opbevaringshuse på jollepladsen i 2010. Samtidig forlængedes jollebroen væ-

sentligt med en flydebro. Det gav bedre mulighed for juniorernes udfoldelser.

Juniorerne var også i centrum, da det i 2013 lykkedes at skaffe finansiering til endnu et byggeprojekt, som fordoblede det "gamle" juniorhus fra 1994 med endnu en etage. Her indrettes et "multirum", som først og fremmest er tiltænkt juniorer og jollesejlere, men også kan bruges af alle i klubben. Mulige anvendelser er undervisning, møder, protestlokale og meget andet.

Der indrettes også et sejlerkøkken i den ene ende. Samtidig kan det nuværende klubhus anvendes som normalt. I efteråret 2014 blev råhuset færdigt, og nu mangler der "kun" at få indrettet førstesalen indvendigt. Det planlægges at ske med frivillig arbejdskraft i foråret 2015.

Torben Roepstorff

Juniorarbejdet – Ildsjæle skal der til

Frivilligt arbejde bygger på ildsjæle. Det gælder især for juniorarbejdet. Også her har SAS været begunstiget med en stribe af ildsjæle, der gennem tiden har udviklet og opretholdt et højt niveau i klubbens juniorafdeling.

Ildsjælene er kendetegnet af en stor kærlighed til ungdommen, et ønske om at give dem en god oplevelse og indføring i sejlsporten og ikke mindst forældrenes ønske om at se deres unger vokse op i et sundt miljø og med sunde interesser.

Mange er inspireret af flere generationers sejlads, medens andre blot kommer forbi, fordi man nu er flyttet til en by, hvor vand er en stor del af byen og dens historie, og sådan har det også været i Skælskør.

Starten i 60'erne og 70'erne

Juniorarbejdet i nyere tid startede for alvor i 60'erne, hvor Bent Houkjær tog initiativet til en sejlerekole for både juniorer og voksne. Det blev en så stor succes, at der skulle flere både til, og

her tog Per Westergaard initiativet til at bygge 7 Flipper-joller.

Der var meget hygge, men dem der ville kunne også komme ud og sejle kapsejladts dygtigt ledet af Finn Møller Christensen, der introducerede de unge til kapsejladtsbanerne såvel lokalt som i det store udland, hvilket både gav deltagelse i NM'ere og VM'ere.

80'erne

I starten af 80'erne skulle der ny kræfter til. Niels Ørsted, Sven Jespersen og Milton Smith, forældre til en stribe dygtige sejlere, tog over. Igen blev der fokuseret på blandingen af hygge og kapsejladts - den cocktail, der har bragt så megen succes til klubben.

I denne periode udvikledes de store traditionsbundne lokale juniorsejladts sig. Harboe Cup blev udvidet fra kun at have deltagelse af optimister til også at have deltagelse af Laser- og Europa-joller samt som noget nyt, også voksenjoller som Wayfair, Pirat

og OK. Men fokus var fortsat på lærdom og hygge, hvilket gjorde banerne på inderfjorden for B og C optimisterne til en kæmpesucces.

Desuden blev det til flere mesterskaber og ranglistestævner for ungdomsjollerne i denne periode og altid med deltagelse af lokale sejlere.

90'erne

Ved starten af 90'erne var det igen tid til skifte i juniorafdelingen. Efter et par stille år hvor det mest stod på hygge, og hvor de dygtige sejlere drog udenbys for at få den rigtige træning og konkurrence, sprang der igen en ildsjæl ud af forældreklubben. Dorte Christensen tog over støttet først af Troels Jørgensen og siden af Gerhard Deneken og Per Falk.

90'erne og starten af 00'erne blev kendetegnet af samarbejde på kryds og tværs af Sydstævneklubs juniorklubber, men hele tiden med Skælskør som omdrejningspunkt. Der blev arrangeret fælles træningslejre, vintertræning, fællesture til stævner og ture bare for hyggens skyld. Ungerne

fik kammeratskaber på kryds og tværs af klubber, og alle var velkomne i Skælskør.

Når man var ude til stævner om det var i Bandholm, Kerteminde eller Riva del Garda var der ingen tvivl om, at her holdt Sydstævneklubben til dygtigt styret af Dorte og Co. Ingen børn forlod havn uden sol-cream på, jollerne var checket samt madpakken forsvarligt lastet, også med en lille chokolade, og når man kom i land, var der hygge for alle i campen inklusive for de voksne.

Det var en cocktail, der skabte mange dygtige ungdomssejlere, som ikke stod tilbage, når præmierne skulle deles ud, hverkel lokalt eller internationalt.

10'erne

Når ungerne er fløjet fra reden, er det igen tid til skifte, så i slutningen af 00'erne takkede Dorte & Co af, men igen var der en ildsjæl klar til at tage over. Claus Møller Christensen, en gammel junior fra klubben og søn af den tidligere juniorleder Finn Møller

Christensen, var klar til at løfte arven fra alle hans dygtige forgængere.

Nye spændende initiativer blev taget. Nye faciliteter blev bygget og ikke mindst er klubbens flåde af forskellige joller udvidet, så man nu kan tilbyde de unge et bredt spektrum af forskellige typer og til ethvert niveau. Men det hele bygger stadig på de gamle dyder. Juniorafdelingen skal give de unge en introduktion til sejlsporten, give plads til hygge såvel som

elite og give de unge en mulighed for at dyrke en sund sport, som de kan have glæde af resten af deres liv.

Med denne målsætning er der skabt mange dygtige sejlere i Skælskør - ingen nævnt ingen glemt. I dag ser vi mange tredje og fjerde generations sejlere i klubben. De sejler måske ikke under SAS's standard mere, men de sejler, og det er det vigtigste for de mange ildsjæle der skabte rammerne.

AC

Glade juniorer på Lodshustur i 2009

OK-jollernes æra

Vi havde gjort det tidligere, i vores grønne ungdom, men havde pludselig brugt rigtig mange år på at sejle rundt i forskellige skråsejlere. I 1993 fik Lasse Helund den fortrinlige ide at han skulle til at sejle OK-jolle. Jeg blev inviteret ud at prøve, og straks var jeg solgt.

Jeg fandt en gammel Åge træjolle DEN 920, som i fordums tid havde vundet VM. Der blev lagt nyt dæk i, lavet et nyt sejl og købt en aluminiums mast. Jeg havde nu en fin jolle på minimumsvægt og var klar til at slå hele verden. I min iver havde jeg måske lige glemt, at jeg var fyldt 40 år, og at det var en fysisk krævende jolle at holde fart i en hel dag.

I første omgang betød fysikken ikke så meget for vi skulle kun ligge og lave nogle lokale træningssejladser på fjorden fredag eftermiddag, medens de andre sad i klubhuset og drak baje-re og så på. Vi havde håbet at det ville kunne lokke nogen til, når de så hvor

sjovt vi havde det, men nej de fleste blev i klubhuset.

Mødet med de store drenge

I eftersommeren 1993 skulle der så afholde Harboe Cup med et større felt af OK joller. Det gik meget godt på fjorden, så jeg valgte at prøve at bide skeer med de store drenge. Sejladsen startede rigtig godt, jeg lå fint og tænkte ” hvor svært kan det være”, men inden tanken var til ende lå jeg blandt de bagerste. Da sejladsen sluttede kunne jeg ikke engang se, hvilke farve numre, som den næstsidste havde i sejlet. Der var kun to muligheder, enten at stoppe eller at kæmpe målrettet på at blive bedre.

OK-jollerne tager fart

Min gamle legekammerat, Henrik Søgren, som også tidligere havde sejlet OK-jolle tændte også igen. Han lånte en form af OK-jolle klubben og gik i gang med at støbe nogle joller i glasfi-

ber. Det blev til fire stk., alle meget for tunge, og det viste sig at de var ubrugelige i større felter.

Vi var nu blevet flere der trænede på fjorden, og der var flere, der fik øje for, at det så sjovt ud. Det blev hurtigt til en massiv tilgang. I den sidste del af 90erne var vi blandt andre Henrik og Mads Søgren, Christian Jacobsen, Karl-Erik Svare, Ole Mortensen, Thomas Augustesen og Jesper Iversen.

Vi havde fået hevet nogle af de dygtige fra OK-Klubben ned at træne med os og det hjalp. Vi fik under alle omstændigheder mere blod på tanden. Vi begyndte at sejle stævner rundt omkring i landet, og inden vi set os om, var vi tilmeldt DM i Hornbæk. Resultatmæssigt gik det ikke godt, men vi havde alle sammen en sjov og dejlig oplevelse.

SAS arrangerer VM for OK-joller

Skælskør Amatør Sejlklub har altid været en dejlig klub at tilhøre. Man har altid været klar til at lave stævner, hvor OK jollen indgik som noget helt natur-

ligt, og hvis det kneb med at få en klub til at afholde et DM eller et SM, så blev det gjort i SAS.

I 2003 blev SAS af Dansk OK-jolle Klub spurgt, om det ville være muligt for klubben at afholde VM for OK-joller. Det var et arrangement af en størrelse, som man ikke tidligere havde prøvet. Det har aldrig været noget problem at afvikle den sportslige del af et stævne Det havde SAS gjort med dygtige og kompetente hjælpere mange gange. Men hvor skulle vi gøre af 70 OK-joller inde i sejlklubben?

VM på højskole

Inden vi sagde ja til så stort et arrangement, havde vi forhørt os om muligheden for at leje Skælskør Folkehøjskole. Skolen var økonomisk trængt, og valgte derfor at udleje den til os. Det viste sig at blive sidste gang, at skolen blev brugt, inden den lukkede.

Vi havde fundet et sted, der kunne opfylde alle kriterier for afholdelse af et VM. Jollerne kunne hives op på plænen ned mod fjorden, og alle sejlere og officials kunne bo der. Der

var stort køkken til rådighed, og vi kunne bespise alle mand hver dag.

De lokale OK-jolle sejlere valgte herefter at gå pension, og der var en årrække, hvor der ikke mere fandtes OK-joller i SAS. Men for få år siden

kom der igen OK-joller til. Der er nu tre, og lad os håbe at de flere.

Som jeg husker tiden.

KES

Karl-Erik Svare Nielsen med god fart i OK-jollen til DM 2005

Folkebåde, kapsejlads og SAS

Første gang jeg var i sejlklubben var i 1979. Knud Gjerum havde inviteret mig og ungerne på en sejltur i hans og Kirstens Bandholm 24. I vinteren 79/80 blev Bandholmeren skiftet ud med en mere kapsejladsegnet Afrodite 101. Det var en pragtfuld båd, som jeg var glad for at sejle som gæst på. Jeg blev derfor lidt trist, da Knud i vinteren 81/82 meddelte, at 101eren skulle sælges. Båden blev solgt, og der blev til to dejlige unger fra Korea og en Folkebåd. Det er årsagen til, at mit sejlerliv er blevet SAS og Folkebåde.

Folkebådene i SAS

Der har været Folkebåde i SAS før min tid i klubben. Jeg har fået fortalt, at Mouritz Müller havde 413 Tina, Henning Søbøl og TC er også blevet nævnt i forbindelse med Folkebåde.

Men det, jeg husker, er: Axel Jensen (far til John og Lars) købte F754 i vinteren 81/82. På det tidspunkt var F182 Scout (Benny Nordkvist) allerede i klubben, men jeg kan ikke

huske den som kapsejlende båd. Axel havde set sig lun på en Folkebåd, der lå på Limfjorden, men der var ikke nogen forluge. I stedet fandt han F754 i Korsør, og den købte han. Han kunne så fortælle Knud om F778, som altså lå på Limfjorden, og det gjorde han så overbevisende, at Knud købte båden ubeset.

I 1982 var vi så tre Folkebåde i klubben, og det er måske ikke helt rigtigt, for jeg mener, at Torben Bakemose allerede på det tidspunkt havde F300. Den lå bagerst i værkstedet og ventede på en kærlig hånd. Når man lige var inden om på værkstedet, fik man altid at vide, at når den kom i vandet, så kunne vi bare komme an, han ville sejle rundt om os.

Så var der et par år, hvor det især var F754 og os i F778, der kæmpede på banen. Jeg ved ikke, om det var fordi, at Axel bare sad og nød at sejle i sin Folkebåd, at det som regel var os i F778 der vandt, men jeg er sikker på, at John, der var fast gæst

hos sin far, sad og kæmpede med sig selv for ikke at kaste sig over rorpinden. Men hyggeligt så det ud, når Axel sat på agestolen med et fast greb om rorpinden og et godt bid i cigaren. Vi lå ved siden af hinanden på bro 2, og efter kapsejladserne havde vi mange hyggelige samtaler med Axel, ja, også med John når han var faldet lidt ned. Desværre var det ikke så mange år, at vi havde Axel med, han døde i eftersommeren 84, hvorefter sønnerne overtog båden.

I 1982 var vi altså kun to både på onsdagsbanen. Herefter kom Ivan Rønne med F723, Bakkemose med F300 og Benny Nordkvist med F564. Med fem kapsejlende både stod det klart, at nu var man nødt til at stifte en klub, en Folkebådsklub i SAS.

Folkebådshjælp

Hver vinter blev der holdt Folkebådshjælp. Den første var vinteren 83/84 i Lones og mit køkken. De følgende år var det skiftende både, der stod for festen. Lone kan huske, at der blev stiftet en sølvpokal, hvor navnet på

dem, der havde afholdt årets fest, blev indgraveret. Gu` ved hvor den er blevet af?

Der blev hvert år sejlet klubmesterskab for Folkebåde, hvor vi byttede både. På den måde var det den rigtige mester, der blev kåret. Det var i den anledning, at John skrev sangen "Fem hak i røven"; jo der var nok at lave for bådebyggeren efter sejladsen.

Det første DM - og derefter

I 1985 deltog vi i F778 for første gang i et DM for Folkebåde. Det var i Holbæk, og det var samtidig optakten til, at bådene kom ud og deltog i sejladser uden for de hjemlige farvande. Den gang sejlede man ud til stævnerne, det gør vi stadig i F754, og det gav en begrænsning i, hvor langt væk vi kunne deltage. Men i 1986 sejlede Benny og Marianne med familie F915 til Limfjorden, hvor Benny, Knud og jeg deltog i DM i Nykøbing M. Vi andre kom over land med hele familien, 13 personer bestod vores lille SAS-lejr af, det var hyggeligt.

I løbet af de kommende år blev vi mange flere Folkebåde, der var (og undskyldt at jeg kun nævner skipperne) Benny, Axel, Bakkemose, Knud, Karl-Erik, Klaus, Ivan, Mette, Iversen, John, Flemming, Georg, Finn, Jesper (svenskeren) Larsen, Preben, Søren og Per Falk. Vi toppede med 11 kapsejlende både, det var tider.

I perioden 89 til 96 var vi så mange både, at vi nærmest var en klub i klubben. Selv om vi var mange, op til 30 sejlere på en onsdagsmatch, tror jeg ikke, vi var et problem for de øvrige medlemmer af SAS, og selv har jeg altid betragtet mig som SAS-sejler.

De mange både gjorde, at det blev muligt at arrangere sejlads selv. Folkebåde fra de øvrige Storebæltsklubber blev inviteret til kappestrid i Skælskør, og Torben ryddede værkstedet, så der kunne festes med harmonika, trommer og medbragte damer. Siden de sejlads stoppede, har Bakkemose ikke fået ryddet op på værkstedet

Som sagt kom bådene ud af den lokale andedam, og jeg mindes, hvor-

dan fem, seks, syv både fulgtes ad over Storebælt til kapsejladser i Nyborg eller Kerteminde. Jeg husker en forsommeraften, hvor vi lænsede over bæltet i stille vejr, bådene blev bundet sammen og femliter dunken med treugervin gik på omgang. Den efterfølgende dag sejlede John op gennem cockpittet på "Den gamle mand og havet" i hans helt nye båd Finito. Det var ikke så morsomt; det var før jeg kom ombord på F754.

Til Pinsestævne i Ærøskøbing

Men den helt store sejlads i foråret var Pinsestævnet i Ærøskøbing. Det var også en god træning og trimning op til DM sejladserne. Der deltog mellem 20 og 25 både. Vi stævnedede ud efter arbejde om fredagen og så var der ca. 40 mil foran os til Ærøskøbing. Et par gange er vi blevet trukket efter Bakkemoses Buller, men normalen var selvfølgelig for sejl; det betød ankomst i Ærøskøbing mellem kl. 23 og kl. 2 om natten. En gang ankom Knud og jeg (jeg husker ikke hvem der var tredje mand) en kulsort nat med god vind.

Efter Højsteneløbet og det åbne stykke før det relativt smalle løb ind til Ærøskøbing, meddelte Knud, at han havde styr på lysene i løbet. Desværre var det indsejlingslyset ind til lystbådehavnen, han havde fået øje på. Det gav en grund på det flade stykke i løbets sb side og en nat på en køje, der var meget skrå. Næste morgen kom en fisker i en 20 fods ringjolle. Han trak os fri for en flaske Gammel Dansk; så havde vi også prøvet det.

Et DM uden danmarksmester

Medlemmerne af SAS har altid været friske og trofaste til at stille op som bådførere og hjælpere til kapsejladser med SAS som arrangør. Det vidner stævner som Harboe Cup, de mange DMer og det tidligere Silver Cup om. Klubben har også lavet stævner udelukkende for Folkebåde, Storebælts Mesterskab f.eks., men også DM i 1993 på Agersø. Det stævne står i Folkebådsklubbens annaler som det eneste DM, hvor der ikke blev kåret nogen danmarksmester. Der blev, på grund af vejrliget, kun gennemført tre

sejladser; så gik det en hel del bedre, da der blev sejlet om Guldpokalen i 2010.

Folkebådene i dag

Dette er, hvad jeg har valgt at skrive, det er kun en brøkdelen af de dejlige oplevelser, jeg har haft i Folkebåden, men det var jo ikke en bog, jeg blev bedt om at skrive.

Med hensyn til årstal, bådnavne og ejere har jeg støttet mig til Folkebådsklubbens database over bådene, og hvis der er fejl, beklager jeg det.

I dag er Dana den eneste kapsejladseaktive Folkebåd i SAS. Vims ligger klar i en lade, Festina er kommet tilbage til Torben Bakkemose; den slipper han nok aldrig af med. Og så tror jeg at F723 er kommet tilbage til Skælskør, men om den skal kapsejle, ved jeg ikke pt.

Jeg har haft mange gode stunder i SAS ombord på en Folkebåd, og det bedste af det hele er, at det ikke er slut endnu.

Kurt Johansen, F754 Dana

Folkebådsfelt på vej gennem Skælskør Fjord ved Guldpokal Stævnet i Skælskør i 2010

Historien om Sif – en folkebåd fra 1987

Jeg ønskede mig en Folkebåd. Jeg havde sejlet meget folkebåd fra 1969–1973 med min gamle legekammerat Henning Saabøll. Det var den eneste bådtype, der var flere af, som sejlede kapsejlads på det tidspunkt i år 2000. Jeg fandt Sif i Marselisborg lystbådehavn, købte den og sejlede den hjem i 2001.

Besætningen

Jeg havde fået en bådplads, så nu var jeg klar. Jeg havde talt med Karl Erik Svare Nielsen og han ville gerne sejle med mig en gang imellem; det blev til 12 år. Vi begyndte at sejle sammen med forskellige 3. mand. Vi sejlede onsdagssejlads, Agersø rundt og kredsmesterskab i Kragenæs. Vi havde lyst til noget mere, så jeg fik købt en trailer og en bil som kunne trække båden. Så flyttede en gammel ven til Skælskør i 2004. Det var Søren Kæstel, som jeg har kendt fra Drage-sejlads; vi mødtes første gang i 1988.

Jeg fik en snak med ham om Skælskør og sejlads og spurgte ham, om han ikke havde lyst til at sejle Folkebåd om onsdagen; det ville han rigtig gerne. Den næste udfordring.... hvem skulle styre båden, mig da det er min båd eller hvad? Vi var alle tre styrmænd, så det var en stor udfordring ombord! Jeg skulle ikke styre for hver en pris, så jeg talte med Søren, om han havde lyst – og ville være med til at sejle mere end i Skælskør og omegn? Det havde han mod på, og det er så starten på de næste 10 år.

Vi sejler til det første DM med villatelt og campingvogn i Kragenæs og bliver nr. 12 ud af 57.... en god oplevelse og det bliver det eneste stævne hvor vi sejlede i Folkebåden til.

Guldpokalen

De første par år må vi indse at der skal bruges mange timer på vandet og til forbedring på båden. Vi fik afprøvet mange ting, som var vellykkede og

mange andre - mindre vellykkede! I 2006 begynder vi at komme længere frem på banen, så den dårligste placering det år blev en 4. plads.

2007 er året, hvor vi aftalte, at vi ville vinde Rangliste-stævnet, og det kræver, at man er flittig. Vi havde et fantastisk år, og den største oplevelse, da vi sejlede Guldpokal-sejlads i Ker-teminde, vi kunne gå på vandet. Der var ingen 1. pladser. Placeringen blev 2-3-2-2-3-DNC, så der var 10 points til den nærmeste konkurrent. Da vi sejlede ind efter 5. sejlads, sad vi der på kajen og drak en øl, efter den sure champagne, som vi havde indtaget på vejen i havn. Vi kikkede ud over Ker-temindebugt, hvor de andre sejlede den sidste sejlads, og da gik det op for os, at vi havde vundet Guldpokal med 61 både. Vi havde en dejlig aften. Da der ikke sker så meget på Vestsjælland, kom vi alle de lokale medier aviser-radio-lokal tv.

Ranglistesejlads med hul i fribordet

Det gik godt med Ranglisten, vi førte før sidste stævne, som er Århus Fest-

uge. Vi blev nødt til at deltage for at holde vores mål, Søren kunne ikke være med, men Karl Erik og jeg tager til Århus og det går rigtigt godt. I mellem to sejlads er der en uopmærksom Folkebåd, der sejler ind i os. Vi får et stort hul i fribordet og må sejle ind. Vi kan kun sejle bagbord halse, og det kan man ikke hele tiden, så vi finder en sejlpose og noget Gaffatape frem og lapper hullet nogenlunde og bruger pumpen! Da vi kommer ind er der en ved "kranen", så vi kan komme op med det samme, og vi får også med det samme fat i den lokale bådebygger, som hjælper os med nogle materialer, så vi kan reparere båden.

Da vi selv har bådebygger med (Karl-Erik), er det er ikke noget problem for ham at få det repareret igen, så vi kunne sejle igen næste dag. Det blev ikke "smukt"; det er jo en plisseret båd, men den var tæt, og vi kunne sejle. For at vinde skulle vi nu lave en 5. plads for at vinde Ranglisten.... Vi blev nr. 5 med noget spænding.

Farvel til Sif

Der kan skrives en bog om de 13 år med Sif. I august 2013 sælger jeg båden til en fra Marstal. Det var lidt vemodigt, da jeg tog Ærøfærgen. Jeg

havde lovet, at jeg nok skulle levere den, men det var nogle hyggelige mennesker så jeg tror den har det godt.

Hilsen fra tidligere Folkebåds-sejler Jens Løppenthin; medlem af SAS fra 1959. Det kan jo være, vi kommer igen, men lige nu sejler jeg Hallberg Rassy.

Et flot syn, folkebåde for julde sejl ved Goldcup ud for Kerteminde. Privatfoto.

Et sjældent syn: Folkebådsredder Jens Løppenthin hælder champagne op i en ægte guldpokal til gæst Karl Erik Svare. Foto: Bent Helslev.

SKÆLSKØR: Jens Løppenthin, Søren Kæstel og Karl Erik Svare vandt det uofficielle VM for folkebåd og hjemførte dermed en helt speciel pokal til Skælskør Amatør Sejlklub, guldpokalen. De tre sejlere blev fejret i klubhuset.

Pokalen er i pureste 24 karat guld

De stolte vindere af Guldpokalen portrætteret i Sjællands Tidende 2007

På sejrsskamlerne ude i verden

SAS har over årene haft mange dygtige sejlere. Det gælder juniorafdelingens mange sejre landet over, hvor juniorerne gennem flere år i 1970'erne vandt hold DM for optimister. I mange år blev juniorafdelingen - og særligt optimisterne - anset som hørende til den absolutte top i dansk juniorsejlsads. Bedste placeringer var i 1977, da Henrik Christensen blev nr. 8 til Optimist-VM, og i 1978 da Kristian 'Milo' Jakobsen vandt det uofficielle VM, efter at have misset udtagelserne i Danmark

Voksne juniorer til tops

Ikke alene har klubben haft sejlere med til både NM og VM i optimist. Også Bjørn og Stig Westergaards OL-deltagelser samt Henrik Christensens deltagelse i det danske Americas Cup projekt i 90'erne viste, at Skælskør i '70'erne og '80'erne var en klub med en meget aktiv juniorafdeling.

I årene efter årtusindeskiftet har Jens-Jakob Kristensen været med til

NM for optimister, Jeppe Christensen og Niels Justesen med til VM for Feva XL og Nikolaj Bjørk Christensen har deltaget både til NM og EM for Zoom8 joller.

Kølbådssejlerne

Men ikke alene juniorerne har gjort det flot. Kølbådssejlerne har også vundet mange flotte titler til Skælskør. L23, Larsen 28, Molich 10 meter, BB10 meter, Folkebåd og Drage klasserne har alle sejlere fra SAS stående på deres lister over danske mestre. SAS havde gennem mange år en stor flåde af Folkebåde, som både dystede lokalt, nationalt og som også til tyske stævner gjorde sig gældende i toppen af klassen.

Dragerne

Specielt i Dragen har Lars Jensen og Claus Møller Christensen, med skiftende 3. gast siden slutningen af '80'erne, skabt stor respekt i Drageklassen. Oftest var det også en Skæl-

skør-sejler, som var med som sidste gast i Dragen, og således har både Henrik 'Liller' Søgren, Peter Nielsen, Henrik Christensen, Bjarne Venø Petersen og Søren Molter Hansen været med til de utallige stævner i ind- og udland. Sejrene tæller blandt andet dansk, svensk og skandinavisk mesterskab, ligesom de to gange har vundet Dragernes Guld pokal og opnået mange topplaceringer til EM, VM, samt mange flere nationale mesterskaber rundt omkring i Europa.

Dragen blev ofte søsat i Skælskør til træninger, enten på fjorden eller en god lang tur i Storebælt. Træningen på fjorden gav uvurderlig boathandling og sikkerhed i manøvrer, mens infight og starttræning nødvendigvis måtte foregå til stævner og tune-up sejladser. Både Lars og Claus har gennem hele Drage-tiden været ganske efterspurgte, og hvis det skulle ske, at det samlede hold ikke kunne stille op, var der altid plads i andre Drager, som manglede en gast.

Efter nogle år med Lars og Claus i Dragen, fulgte yderligere en

Skælskør-Drage. Bernd Griese og Harboes Bryggeri begyndte sponsoring af først Prins Henrik og senere også Kronprins Frederik, samtidig med at Bernd selv, sammen med Bjarne Venø Petersen og Jens Løppenthin begyndte træning og sejlads i Skælskør-Drage nr. 2. Over en lang årrække var Skælskør flot præsenteret med begge både - og det overalt i Europa, ligesom Caribien, Hong Kong og Ægypten, haft besøg af Dragesejlerne fra Skælskør.

Jazz på toppen

Men de aktive sejlere havde ikke nok i Dragen. Efter mange succesrige år i Dragen, købte Bjarne Venø Petersen BB10 meteren Jazz. Siden midt-'00'erne har båden 'hæret' på kapsejladsbanerne. Både til klassens mesterskaber, lokale stævner og Fyn Rundt. Bjarne og besætning har vundet DM 5 gange og er 4 gange blevet nr. 2. Det gør båden til den mest vindende i perioden 2005-2014. De fleste gange har besætningen også været en ren Skælskørbesætning i form af

Lars Jensen, Søren Molter Hansen, Bjarne Venø Petersen og Claus Møller Christensen.

Skælskør Amatør-Sejlkлубs gode ry for at arrangere kapsejladser, har gjort, at flere af de danske mester

Kongeskibet for anker på Skælskør Red til Drage DM 2005

skaber, både i Drage og BB10 meter er afviklet i Skælskør. Men på hjemmebane er det endnu ikke endt med lokal sejr i Drage eller BB10 meter, mens sejrene i Molich 10 meter og Larsen28 er sejlet hjem i Storebælt. Også et enkelt BB10 meter DM er hevet hjem i Storebælt, men med Korsør Sejlklub som afviklende sejlklub.

Claus Møller Christensen

Bjarne Venø Petersen deltog som vinder af BB10 meter klassen, med Mads Christensen som rorsmand samt Søren Molter Hansen og Claus Møller Christensen som gaster. Nordea Mestrenes Mestre 2008

Også andet end kapsejlads

Når man blader i klubbens annaler fylder kapsejladserne meget. Det gør de også i dette skrift. Derfor er det vigtigt at huske, at klublivet består af meget andet end at sejle først rundt om bøjerne. Der er faste traditioner for fælles ture til steder, hvor der er gode muligheder for at finde modne brombær til Tormods berømte brombærmarmelade. Så er der tilbehør til pandekagerne! Lohals – og tidligere Vejlrø – er populære destinationer for de sejlede bærplukkere.

Pinseturen er en anden fast tra-

Fællesspisning hos (Morfar)

Oslo Plassen 2009.

dition. Motorbådssejlere er grundstammen i fællesturene, men der er også sejlbåde med. Lysten til tursejladser opfyldes desuden for en del medlemmer gennem medlemskab af Dansk Tursejlerforening.

Aktivitetsudvalget opfylder også en vigtig rolle i klubbens liv. I december danner klubhuset rammen om både julefrokost og pakkeleg. Senere på vinteren kommer der gang i foredragsaftenerne. Skt. Hans aften markeres også hvert år gennem fællesspisning, hekseafbrænding, båletale og fællessang.

Endelig er der alle de praktiske aktiviteter med optagning og søsætning af bådene, mastearbejdet og den løbende vedligeholdelse af klubbens materiel, broer og bygninger. Byggeprojekterne har gennem årene også trukket på de manges kræfter. Jo, klublivet er andet end kapsejlads.

PKM (med tak til Sven Johansen for en god snak om denne del af klublivet)

Den 16. januar 2010 var der filmforevisning med efterfølgende frokost i klubhuset. Filmen var den legendariske "SS Martha" fra 1967. Det var en stor succes - der deltog i alt 29 medlemmer. Maden bestod af to slags sild, rejer med mayonnaise, sylte med sennep og rødbeder, frikadeller med agurkesalat, kogt oksebryst med peberrod, ribbenssteg med rødkål, rullepølse, spegepølse, leverpostej med champignon og bacon, roastbeef med ristede løg og remulade, stegt flæsk og diverse tilbehør. Ingen gik sultne fra bordet.

Med Jamarella og Sille på togt i 2000

Der bliver sejlet mange ture i de nære farvande. Bøgevig, Omø og Agersø er hyppige destinationer for SAS-sejlere. Sommertogtet kan gå længere væk helt om på den anden side af Agersø. Men ind imellem er der medlemmer, der tager den lange tur ud på det helt åbne hav. Vi har i jubilæumsskriftet samlet nogle beretninger fra ture, hvor klubstanderen har vajat langt fra hjemhavnen. Der er også røget en enkelt beretning med, som ikke gik helt ud på det åbne ocean. Til gengæld er den farverig. Så vi lægger ud med efterårstogtet 2000 med Jamarella og Sille.

Efterårstogtet starter

Så lød "duttet" fra Franks forkølede horn. Om bord på Jamarella er Frank, Jørgen (Gamle Hansen) og Jesper. I år er første stop på "Efterårsturen 2000" Rudkøbing. Vejret kan ikke blive bedre, så det bliver alle tiders tur. På Sille er påmønstret Flemming, Jesper

og så et nyt tiltag - Omøs svar på Casper Christensen, den altid glade Lars Iversen.

Og det bliver også en festlig tur, som går over Rudkøbing, Strynø, Fåborg, Svendborg og Omø inden de to besætninger kommer hjem til Skælskør. Det bliver til en del besøg på listige steder med god mad og drikke, men også til et besøg hos havnefogeden i Rudkøbing, som introducerer vores klubkammerater til en ny drik.

Havnefogeden viser os rundt i værkstederne; gennem en masse gange ender vi i "salonen". Her bliver vi beværtet med "stenfiskerens død" - som er en blanding af ca. 75 % vodka, mentolstænger og Viks Blå. Det var noget af en manddomsprøve. fy for satan - det var, som at få pustet lungerne op med en gaspatron....

Opskriften er hermed videregivet. Turen slutter på Omø med et besøg på den nu hedengangne restaurant "Perlen". Her er det lige ved at gå galt for det sangglade sekskløver.

Frank og Jesper nyder roen, mens Jørgen snorker på køjen. Turen ud gennem Svendborg Sund, videre til Thurø Rev bøjen og så bare derned ad.

Med 9-10 mil går det jo hurtigt. Frank og Jesper deler et par bajere og griner af Gamle Hansen, mens han snorker lystigt på køjen. Efter godt et par timer sejlads kommer vi til Omø havn, det bliver lige til en kort fælles ølsamling, og så af sted til "Perlen", hvor Lars har bestilt bord. Vi får et hjørne for os selv — de andre gæster er en flok lystfiskere; de er vel en tyve stykker. Vi får mad og begynder at spise — så er det at en at lystfiskerpigerne begynder at spille og synge — og det er jo lige noget for os, det der med sang og musik, Så vi råber også med og af dem — og så er det af det går galt...

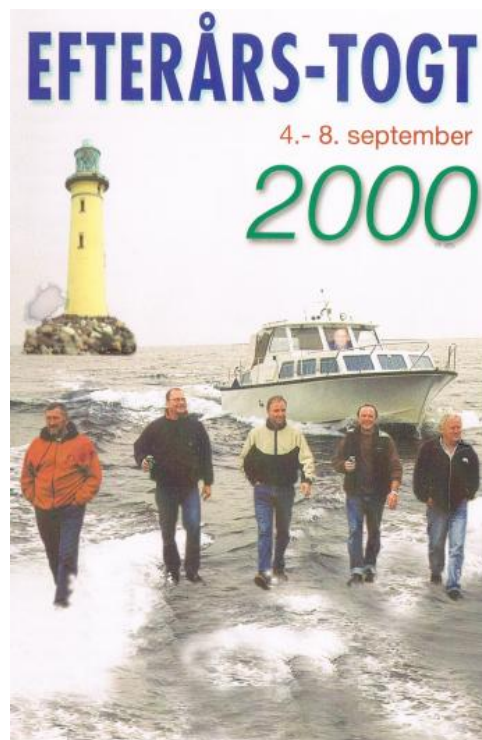
Lystfiskerne kan ikke li', at vi synger og råber! Så nede fra bagerste bord kan vi høre en dyb stemme, der råber noget om at vi skal holde kæft? Det er der aldrig nogen der har bedt os om før... Og da vi ikke sådan lige parerer ordre, rejser der sig en meget stor lystfisker op fra stolen og går op mod os... 3-4 af os rejser os op og byder ham velkommen til vores bord. Det viser sig snart, at "bjørnen" godt kan tale pænt til os. Og på trods af forskellige måder at synge på, bliver vi gode venner.

Nu får flere pludselig hjemve og forslår, at vi sejler hjem Efter lidt omrokering blandt besætningen (for at

kunne sejle på betryggende vis hjem) sejler vi så mod Skælskør. Vi sover i bådene og bliver afhentet op af formiddagen, hvor vi lige en sidste gang gentager med en øl i hånden: "Har vi det ikke godt"! — Og det havde vi! Tak for en god tur til alle.

Også tak herfra til besætningerne, som har givet redaktørerne lov til at klippe fra deres rigt illustrerede turberetning.

En beretning om det gode skib VAMOS

En beretning om det gode skib "Vamos" forunderlige rejse "under himlen over havet" til fjerne kyster.

En solrig april morgen, år 1950, stod jeg, dæksdreng Per, på agterdækket af MS Nordkyn af København på rejse hjem fra Østen med Portugals kyst om styrbord, da der tæt på os kom en sejlbåd lænsende sydover med to mand ombord, hilsende og vinkende glade op til mig. Det, tror jeg, var kimen til en drøm om at komme tæt på fjerne kyster.

Lods Arthur, som en del af os kendte, skrev dette mandehørmende epos:

Hejs nu sejl og stå ud/ på det vildende hav/der hvor mågerne flyve så hvide/der hvor hvalerne dukke i dybeste hav/og hvor mægtige sejlere flyde.

Jeg vil styre min stavn/mod den lysende kyst/den vi skimter i disen forude/Vi har sener i arm/vi har lunger i bryst/Det er det, man skal ha' på en skude.

Rejsen 1988-89.

Således stærkt inspireret og efter behørigt eftersyn hos Torben B. med nyt storsejl fra Lars og indkøbt udstyr fra Wielbach, sekstant, Browns almanak, Lægebog for Søfarende, søkort, der supplerede vort kompas, VHF, ekkolod, transistorradio, tog min aldrig svigtende 1. styrmand, hustru, sømand, sygeplejerske og yachtskipper Birgitte, den 24. juli 1988 fortøjningerne og tværs Egholm, sætter vi kursen 215 gr. Rejsen til de korte buksers lande, var begyndt

Første udfordring var tæt, tæt tåge i Nordsøen. Vi hører U - to korte - en lang - og som alle i branchen jo ved, betyder det "Du stævner mod Fare" (en af de mange gasplatforme). Men inden vi så os om, var vi kommet over Biscayen, og ud af tæt tåge dukkede Nordspaniens ubrudte bjergkæde op, ret forude. Vort påkommende mål var "La Coruna", men vi havde ikke engang en gisset position at gå efter! Dog, meget lykkes med tilpas

tålmodighed. Under kysten kommer en trawler førende Baskernes smukke flag, kurs vest. Følgende ham, fandt vi den godt gemte indsejling til "La Corona". Et godt eksempel på god gammel dags bagerposenavigation.

Jeg havde et par ikke helt sluttede projekter derhjemme, rejste hjem, var væk en måned. Birgitte passede Vamos og sejlede med en ung knøs damperen rundt om Cap Finisterre til Vigo, hvor jeg mønstrede i oktober måned.

Over Atlanten

Herefter Lissabon, Maderla, Tenerife, Gran Canaria. Her mønstrer vor 3. mand, Anne Dorthe fra Fjaltring, seje er de folk fra Vestjylland. I let luft, sydover til vi møder Passaten, herefter til højre ad A 15, og på et givet tidspunkt møder du så land. Vi navigerer ved hjælp af sekstanten, almanak, ur (ure er rimelig præcise i dag), ellers havde vi BBC på transistorens kortbølge. Breddeberegning er rimeligt nemt; det er sværere med længden. Vi endte

med at kunne beregne vor position med en margen på ca. 2 sømil.

Med hjælp af transistor radioen kunne vi, nogle dage, pejle "Radio Barbados" og således få en længde. Vi fisker det vi har behov for (dorader) også kaldet guldmakreller. Efter 26 herlige dage når vi vort mål, Martinique.

Vestindien

Vi når over til Vestindien først i januar 1989 og tuller herefter fra ø til ø til april måned, hvor vi lander på Sct. Martin. Her kan man få arbejde. For eksempel blev en hjertekirurg fra Sydafrika sejl-mager, Jeg afløste en kiropraktiker fra Sverige i at forstærke en stor, åben speedbåd. Her mødte jeg Salamon, en stor, lystig, særdeles mørk mand, der malede tomme gasflasker. Et dag var han ikke på pladsen, kom først fire dage senere! "Hvor har du dog været Salamon?". "Når jeg har tjent penge nok, så holder jeg fri, nurser min kvinde, passer min have og mit fiskeri! Det skulle du også gøre mister Peter." Og det er jo ganske vist!

Hjemturen

Herfra fløj min styrmand hjem for at passe sit job, og i stedet mønstrede Kurt fra Esbjerg Vamos, og fra Antiqua sejlede vi så hjem hjemover via Hortha på Azorerne. På den kurs skal du gennem Sargassohavet hvor menneskehedens misrøgt af kloden kommer til fuldt skue. Her fører havstrømmene alskens skrald sammen: fiskebøjer fra fiskefartøjerne ved Vestafrika, lysstofrør, redningskranse, tovværk, bitumenklumper, mv. mv. Ak ja. Alligevel fangede vi her turens største dorade, 1,5 meter.

Senere på turen mødte vi mange hvaler, alle på skærende kurs 145 gr. En fulgte dog vor kurs i fire dage, kun ca. 200 m fra os; lidt skræmmende når man hørt alle de frygtelige beretninger om hvaler. Men vi vænnede os til hinanden og skiltes i al fredsommelighed.

Efter 28 dage i søen nåede vi Azorerne, en samling smukke grønne øer, med kridende hvide huse og gårde. I Hortha samles søens folk. Os fra

Vestindien falder i med canadierne og amerikanerne. Alle fester, mødes på den verdenskendte "Peters Bar" hvor drabelige historier og skrøner krydser hinanden. Efter 8 dage her kunne vi ikke kapere mere, men trængte til den ro og eftertænksomhed som sejladsens rytme giver. Satte stævnen mod Irlands sydspids, fik et snert af et lavtryk, kom lidt omtumlet ind i den Engelske Kanal, og følte, at nu var vi næsten hjemme. Via Kielerkanalen, Kelsnor om bagbord, ind ad fjorden. Dejligt mange af klubbens både modtog os ved anduvningen og fulgte os til vor plads i havnen. Skælskørgarden spillede muntre sømandsviser, alle fik øl fra fad og Vamos var, efter 21 dage i søen, hjemme efter et år på farten.

Moralen af denne lille komprime-rede beretning er, at har du en dagdrøm om at gøre noget lignende skal du sørge for at drømmen ikke bliver en livsløgn.

Skælskør 2014
PBW

Med Venus fra Skælskør til Middelhavet

I 2002 sejlede de to Skælskør-sejlere Ilse og Knud på langfart. Besætningen kom stort set hele vejen rundt i Middelhavet. Klubbladet Bundstokken bragte med mellemrum rejsebreve fra turen, som endte i 2009, hvor Ilse og Knud igen vendte hjem til Skælskør i Venus. Redaktionen har fået lov til at bringe et par uddrag fra rejsebrevene. Vi starter på Omø.

Først til Omø

Efter at have drukket morgenkaffe med de nærmeste venner, afsejlede vi fra Skælskør den 12. Maj 2002 Kl. 11, dagens etape gik dog kun til Omø, for at hilse på, og sige farvel til Lilli og Mogens Thybo, som vi havde en hyggelig aften sammen med. Dagen efter var kursen sat mod Søby. Vi havde en flot sejlads for sejl det meste af vejen og indtil vinden flovede helt af, og især Svendborgsund var meget flot i de lyse forårsfarver.

Derfra gik turen gennem Kielerkanalen og Holland over den engelske kanal til Falmouth, hvor der klargjordes og ventedes på godt vej.

Og så Biscayen!

Lørdag den 13. juli fik vi en god vejrmedling, så afgangen blev sat til næste dag kl. 10, og søndagen oprandt med flot solskin, og vi gled ud af havnen mens vi vinkede farvel til alle vennerne, vind var der ikke noget af før vi kom fri af Lissard Point, men så fik vi også fin vind fra V t NV, så det passede fint med retningen,

Storm over Biscayen

Men et par dage senere begyndte det at blæse mere og mere op, og Venus blev rebet mere og mere ned, og søen blev mere og mere krap, da vi var på vej ind over fastlandssoklen igen, kl. 2030 var vi helt nedrebet på både storsejl og mesan og måtte rulle klyveren ind, da den begyndte at pendle i

den hårde vind, og fokken var også nede, søerne var så stejle, at vi måtte holde os fast for ikke at blive smidt rundt i cockpittet, og til sidst truede storbommen med at slæbe i vandet, og kl. 2100 gik den ikke længere, vinden var nu oppe på fuld storm. De 5 til 6 m. høje bølger var meget stejle og brød ofte ind i cockpittet til os, så vi måtte klodshale mesanen og få stor-sejlet ned, hvorefter vi rullede ca. 1 m. ud på klyveren.

Vindroret kunne så holde båden op imod vinden noget højere end bidvindskurs, og vi drev kun ca. 1,5 knob sideværts i forhold til vinden, og der var nu kun tilbage at gå ned og lukke, og lægge os i søkøjen og ellers holde øje med evt. trafik på radaren. Vinden var oppe på fuld storm, force 10 til 11 BF. Bølgerne brækkede jævnlige ned over fordækket med store brag, så rart var det ikke, men båden lå dog roligere i søen end da vi sejlede.

Men nåede Spanien i I god behold

Vi måtte ligge underdrejet indtil næste morgen kl.600, hvor vinden var aftaget noget, og vi forsigtigt kunne begynde at sejle igen, søen var stadig noget krap, men vind og sø aftog stadig, og kl. 10 00, da vi var ca. 15 sm. fra kysten, var det helt stille og havblik, og nu kom delfinerne, de første vi så på turen over Biscayen, nogle herlige og livsbekræftende dyr at kikke på; kursen var nu ændret til Camarinas, for nu ville vi i havn og sunde os lidt, vi ankom kl. 1330, og en halv time efter, brændte vi fødderne på dørken i cockpittet, så nu kunne vi mærke at vi var kommet til Spanien.

Så gik der 7-8 år, hvor Venus lå i Middelhavet. Bundstokken bragte alle årene med mellemrum rejsebreve fra turen, som endte i 2009, hvor Ilse og Knud igen vendte hjem til Skælskør i Venus:

Den 12. juni 2009 var det afgang mod Danmark, vejret var fint i starten, med god vind, som dog friskede til hård

vind op ad dagen, og da vi nærmede os Marstal, begyndte det at trække sammen, vi nåede dog i havn i Marstal, før regnen kom. Næste dag var vejret fint igen, så nu gik turen mod Skælskør, hvortil vi ankom kl. 16, det var lidt underligt at sejle ind gennem fjorden og vide, at den lange tur var slut. Vi var hjemme igen, blev budt velkommen af flere af vores venner, og kunne slappe af efter sejladsen. Tilbage står nu kun, at spørge sig selv, har det været det hele værd? sliddet

med båd bygning, salg af hus og møbler, samt alt det andet, der følger med. For os må svaret blive et stort JA, vi har fået store naturoplevelser, mødt en masse dejlige mennesker, oplevet andre kulturer, og set en masse historiske steder, og båden har vi jo stadig, men de næste ture vil kun gå op i det baltiske område, og måske lidt længere, kun fremtiden vil vise det, og den kan man ikke spå om.

Ilse & Knud Christensen
VENUS Colina 36 Ketch

Venus i det Ioniske Hav

På knallert på Kefalonia

SAS – en gammel klub i ny udvikling

Som ikke-sejlførende skælskørborger følte jeg mig ofte lidt udenfor. Nytilflyttet til byen, og med en ballast kun bestående af erindringen om de unge brødre Westergaard, som gjorde Skælskør megen ære, meldte jeg mig ind i Skælskør Amatør-Sejlkлуб og fik en lille søndagsbåd indlogeret i en af havnens lavvandede pladser.

Efterhånden kom jeg lidt nærmere til et par søulke, som villigt instruerede om sundets og fjordens fortræffeligheder. Duelighedsarbejdet og Povl Otbos lærdom på Eggeslevmagle Skole havde heller ikke været omsonst.

Den gamle klub i ny udvikling

I byen talte man om SAS som den aldrende klub, som lå nede bag bakken, og mon den nu også var levedygtig. Men konkurrencen fra de andre kulturaktiviteter i Skælskør bidrog til lysten og udviklingsønskerne hos den halvfemsårige SAS og gav livsmod og

interesse for en spændende fremtid. Når folk spadserede en søndagstur til havnen, sås de nye tiltag, og hvis man spurgte ind til aktiviteterne, smilede ansigterne glade og fortalte med stolthed om en ungdomsaktivitet i klubben, som nok var værd at skrive hjem om.

En gruppe af dygtige og entusiastiske ungdomsledere tiltrak unge og senest har afdelingen tiltrukket mange børn, fristet af børneafdelingen "Søstjerne". Vi er mange, som bør takke ungdomsledelsen for deres fine og meget ansvarsfulde arbejde med børnene.

Nye initiativer

Når folk i dag spadserer en tur ned i sejlkлубben, ser de, at omklædningsbygningen nu rummer en 1. sal, hvor ungdom og stævnedeltagere kan muntre sig. På havnen længst mod vest ligger en ny flydebro, som flittigt benyttes af børne- og ungdomssejler-

ne. Oven for flydebroen er de røde huse kommet til, og der er planer om en kommende maritim legeplads for de mindste børn.

Nej, den gamle klub har ikke villet stå tilbage for resten af kulturlivet i byen, og måske en dag man også kan købe en is og drikke en kop kaffe i klubhuset, så både børn og børnebørn i den unge alder og vi ældre vil føle os tiltrukket af en spadseretur til lystbådehavnen for at følge med i den aktive klub og måske bare hygge sig på bænken.

Velkommen til gæsterne!

Skælskør Amatør-Sejlkлуб nyder stor bevågenhed fra politikere og kulturudvalget i Slagelse Kommune. Det sætter ledelsen i havnen stor pris på, og det er meget værdifuldt for byen, at denne gamle klub fortsat har kurs fremad ind i sit 2. århundrede.

På lystbådehavnen har man forsøgt sig med støtte og information til gæstesejlerne. Vores hjælp bestod i en lille folder med turforslag i og rundt om Skælskør. Folderen havde to for-

mål. Først at servicere gæsterne, så flere blev tiltrukket, og alle fik en god tur rundt i området enten mod øst, vest eller nord. Også byens butikker blev nævnt, og vi håber, at vi fremover kan have et godt samspil med områdets erhvervsliv.

Skælskør Amatør-Sejlkлуб skylder byen og omegnen en stor tak for de bidrag, der er doneret for at sejlkлубben i dag kan fremstå som en opdateret lystbådehavn med plads til byens og omegnens både. Derfor vil vi fortsætte med at udbygge turistinformation på en måde, så gæstesejlerne føler, at man i Skælskør bliver taget godt imod.

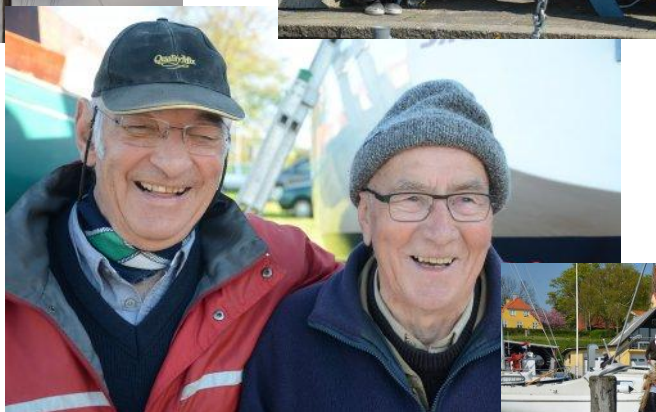
En klub til glæde for de mange

Vi har en dejlig fredelig havn, som medlemmerne, sammen med gæsterne kan nyde. Miljøet i SAS skal fortsat søges udviklet hyggeligt og fredeligt lidt på afstand af bytrafikken; og selv om der tiltrækkes flere mennesker til havnen, så vil medlemmernes smil på læben over klubbens gæstfrihed og den positive udvikling, som giver alle

en glædelig oplevelse, være opdriften i havn. Det skal være et ønske for medlemmerne, at de får lige så stort udbytte af fremtidens positive udvikling, som

dem, der mere eller mindre kommer ned og følger lidt med.

Lars Ellegaard

Fra standerophalingen 2014
Fotos: Kai-Ole Mortensen

Tidslinje for Skælskør Amatør-Sejlkлуб

- 1915: Skælskør Amatør-Sejlkлуб bliver stiftet
- 1923: Den første klubmatch
- 1923: Vinterplads etableres
- 1936: Storebæltsunionen dannes
- 1937: De første klubjoller: Skælskør-sekslingerne
- 1951-1967: Piratjollernes æra
- 1953: Den første havn etableres på nordsiden af Fjorden
- 1954-56: Det nye klubhus bliver bygget
- 1958: Starten på det organiserede juniorarbejde
- 1964: SAS vært for "Landsskolekapsejlads for Optimistjoller"
- 1965: Havnen udvides med "soldaterbroen"
- 1965: Jubilæumsår. SAS er vært for Dansk Sejlunions Landsstævne
- 1969: Onsdagssejladser flyttes til Agersø Sund
- 1972: Stor vækst i juniorafdelingen
- 1975: Nyt klubhus blev bygget
- 1976: Promenaden etableres
- 1983: Igen egne klubjoller
- 1986: Nye broer kan indvies
- 1990: 75-års jubilæum
- 1992: SAS vært for DM for Folkebåde
- 1994: Stor ombygning af juniorhuset med nye bedefaciliteter
- 2003: SAS vært for VM for OK-joller
- 2008-9: Planer for et søsportscenter udvikles og opgives
- 2013: Opbevaringshuse på jollepladsen og udvidelse af jollebroen
- 2014-15: Multirum etableres på nybygget førstesal af juniorhuset
- 2015: 100-års jubilæum

Formænd for SAS 1915-2015

1915 – 1928 Lærer Guldborg
1928 - 1931 Mekaniker P. Bertelsen
1931 – 1935 Landsretssagfører K. O. Hansen
1935 - 1950 Bagermester Hans Poulsen
1950 - 1951 Købmand Niels Jensen
1951 - 1953 Hans Rasmussen
1953 - 1962 Bådebygger Marinus Møller
1962 - 1963 Karetmager Helge Sørensen
1963 - 1965 Købmand Niels Jensen
1965 - 1972 Skibsreder Knud Christensen
1972 - 1978 Arkitekt Per Westergaard
1978 -1981 Prokurist Knud Frederiksen
1981-1983 Bådebygger Marinus Møller Jr.
1983-1986 Faglærer Per Thykær Justesen
1986 -1988 Ingeniør Poul Anders Larsen
1988-1992 Lærer Knud Gjerum
1992-1999 Skibsmægler David Frederiksen
1999-2004 Ingeniør Wilhelm Joost
2004-2006 Skibsmægler David Frederiksen
2006-2009 Skibsmægler Anders Christensen
2009-2012 Lærer Jan Jensen
2012-2015 Lærer Henrik Wagner

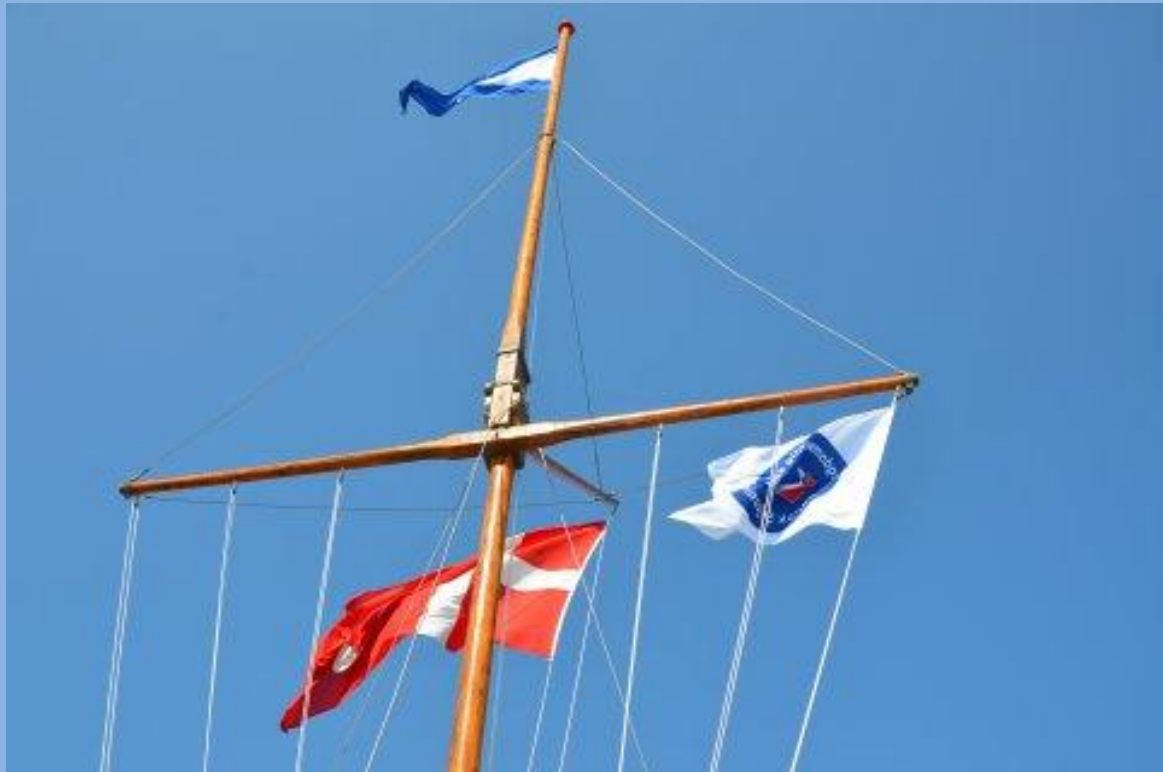

Foto: Kai-Ole Mortensen